Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494

Ex sponsalibus. ¶ Sunt due partes. pri mo tractat de sponsalibus puris. primo in genere. scđo in specie ibi quare. Scđa tra/ ctat de conditionibus ibi: ille vero. Jo. an. Emanauit ad declaratioñe eorū que no. xxvij. q. siqs desposauerit. ij. ꝫ. e. ti. ad audiē/ tiam. a ¶ Pu ris. conditiona/ lia nō inducunt publice honesta tis iusticiā: vt di cit in fine. b ¶ Certis. vt si ꝓmisit ducere bertam filiā ti/ tij: incerta sunt qñ ꝓmisit duce/ cere vnam ex fi/ liab⁹ titij: ad h. ꝫ. e. c. ex lr̄is. ij. c ¶ Consangui nitatis. s. infra gradū quartum ꝫ. de cōsang. nō debet ⁊ iste erat casus. ꝫ. e. ad au dientiā. d ¶ Affinitat⁹ in primo genere ⁊ quarto gradu vel citeriori. ꝫ. đ cōsan. ⁊ affi. nō debet. ⁊ cū talis affinitas annul lat matrimoniū qñ ꝓcessit. secus si secuta fuerit de eo qui cogno. cōsan. vx. sue discretio nē. e ¶ Frigiditatis. ꝫ. de frigi. ꝑ totū. ⌊ ⁊ vi. di/ stinctionē q̄ʒ scripsi. e. ti. fraternitatis. in fi. Jo. an. ⌉ f ¶ Religionis. ꝑcedentis. ⌊ ⁊ approbate. ꝫ. de vo. c. vno. ⌉ qꝛ nūc nullū est matrimoniū vel spōsalia. si se quit̄ tūc dissoluit sponsalia: vt. ꝫ. de cōuer. cōiu. ex pu/ blico. ⁊. c. ij. g ¶ Alia. sicut dicebat ꝑdictus canon xxvij. q. ij. siqs desponsauerit: ⁊ multe alie cause repe/ riunt̄: puta votū solēne cognatio spiritualis ⁊ legalis ⁊ reliqua impedimēta: vt dixi in summa. iiij. li. h ¶ Consensus. puta ꝯcta ab infante vel furioso. ꝫ. e. dilect⁹ de despon. impu. lr̄as: ⁊. c. accessit. ⌊ vel ꝑ io/ cū vbi iocus est potēs ſm Vin. q̄ sic no. e. ti. ad audi/ entiā. ⁊ Arch. hic ad hoc. xxij. q. ij. ne quis. ℣. illud aūt fa. ꝫ. de sen. excō. c. j. ⁊ ꝙ scripsi đ despō. impu. duo pu eri. sup. v. glo. Jo. an ⌉ i ¶ Dissoluēdum. bene ergo dicebant Hug. Jo. ⁊ sui sequaces q̄ dicebant mona/ chum sacerdotē frigidū ⁊ similes ꝑsonas ꝯhendo cuꝫ aliqua impedire omnes cōsanguineos cōtrahere cum eadē: vt no. in ꝑdi. c. siquis desponsauerit. k ¶ Publice honestatis. ꝫ. e. sponsam. publice enim honestū est ex quo cōsanguine⁹ meus. ⌊ viuēs vel mor tuus ⁊ vi. ꝙ scripsi de hoc impedimēto publice hone/ statis in tractatu super ipo habito in cōcilio lugdun̄. in decre. nō debet đ cōsan. ⁊ affi. sup glo. vt melius. ⌉ cōsenserit in bertā: ꝙ ego illā habere non possum. l ¶ Idem fecit. s. qꝛ sponsalia cōtraxerit. spōsalia ve/ ro sunt futurarū nuptiaꝝ ꝓmissio. ff. e. ti. l. j. xxx. q. v. nostrates. vnde aduerte si cū prima cōtraxerit de fu/ turo ⁊ postmodū cū scđa cōsanguinea in ꝓhibito gra du eo mō cōtraxit: ⁊ scđam cognouit nec primā habe/ bere poterit ꝓpter affinitatē supuenientē: que soluit sponsalia de futuro. vt. ꝫ. de eo. q̄ cog. consan. vxo. sue veniens. j. ⁊. c. ex lr̄is scđam habere nō poterit qꝛ pu/ blice honestatis iusticia illū ꝯctū impedit ⁊ dirimit: vt. ꝫ. rū. xxi. m ¶ Derogat̄. Nota. ꝙ licet su ꝑueniens affini/ tas dissoluat spō salia de futuro: supueniēs tn̄ iu sticia publice ho nestatis ipa nō dissoluit: ⁊ meri/ to: scđa em̄ spon salia tollunt̄ per publice honesta tis iusticiaꝫ ex ꝑ mis inductā nō ergo ex secundis potest esse hone/ stas que tollat primam: ⁊ est si. lvij. di. si quis. n ¶ Obligat⁹. nisi cū alia non ipsius cōsangui/ nea ꝯheret ꝑ v/ ba de p̄nti. ꝫ. e. si inter: vel sup/ ueniret aliqđ de his impedimen/ tis q̄ dixi in sum mula circa pri. o ¶ Ille vero. reprobatur opi. Inno. no. de spon. duoꝝ. c. j. vbi dicebat ꝙ ꝑ sponsalia sub cōditione ꝯcta inducit̄ publice honestatis iusticia Hosti. cōtra. ꝫ. eo. ad audientiā. Jo. an. ⌉ p ¶ An/ te secus si post. quia tunc nō deesset cōsensus: sed esset ꝑinde ac si a principio pure cōtraxisset. q ¶ Presen ti. quid si cōtrahit. ⌊ cū cōsanguinea prime de qua lo/ quit̄ lr̄a. Jo. an. ⌉ ꝑ verba de futuro: nunquid soluta sunt prima sponsalia conditionalia: credo qđ sic: si em̄ prima sponsalia inducunt publice honestatis iusticiā: ꝑ iusticiā publice honestatis supuenientem. ex secūdis nō soluunt̄. vt. j. xxi. rū. sed si ꝑ primā nō inducit̄ iusti cia: puta ꝙ ꝑ iusticiā supuenientem ex secūdis bn̄ sol/ uāt̄ prima. licet in veritate prima spōsalia dicēda nō sint. ex quo ꝯsensus defecerat vt hic. sic em̄ est in alijs impedimētis. ꝫ. de eo. q̄ cog. cōsang. vxo. sue. veniens cū si. vnde si post ſm cōtractū supueniat ꝯditio. dicꝫ ꝙ primū matrimoniū cōsumare nō potest: publica em̄ honestas nō insurgit a die cōtractus: sed a die cōditio nis: ⁊ ideo publica honestas que ꝑuenit conditionem habet matrimonium impedire ⁊ dirimere. vt. ꝫ. j. rū. cum per hoc reddat̄ inhabilis prime de iureiur. queād modum. r ¶ Conditionem: hec vera intelligas nisi interueniat carnis copula: qꝛ tunc recedit̄ a conditio/ ne: de cōdi. ap. de illis. ⌊ ⁊ de h̄ satis. e. ti. ꝑ tuas. Jo. an. ⌉ ⁊ sic esset ibi consensus ⁊ matrimoniū: vnde tū ꝓ pter affinitatem: tum ꝓpter iusticiam nō teneret ma/ trimoniū postea cū cōsanguinea cōtractū. ⁊ intellige de cōditione honesta: nō de tali que habeat ꝓ nō ad/ iecta. ꝫ. de cōdi. ap. c. vl. qꝛ illa inducerent: publicam honestatem ac si pure cōtracta fuissent. ⌊ Item intel/

Addi. — Ad. — Addi. — Ad.

Incipit liber quartus.

De sponsalibus ⁊ matrimo/ nijs. Bonifa. viij. Sponsa lia pura ⁊ certa ex ꝯsensu va lida licet alias nullā īducāt publicā honestatē que hꝫ di rimere sequētia spōsalia: sed nō ꝑcedētia quā publicā ho nestatē nō inducūt spōsalia cōditionalia ante cōditiōis euētū. h. d. Jo. an. Ca. I.

Ex spon/ salibus puris a ⁊ certis etiam b si consangui/ c nitatis affini/ d e tatis frigiditatis religio/ f g nis aut alia quauis ratione sint nulla: dūmodo non sint h nulla ex defectu: ꝯsensus ori tur efficax ad impediendū ⁊ dirimendū sequētia spōsalia vel matrimonia: nō aūt ad ꝑ i cedentia dissoluēdū impedi k mentū iusticie publice hone statis. Quare ille q̄ spōsalia pure ac determinate cū aliq̄ muliere cōtraxit: ⁊ postmo/ dū cū secūda prioris cōsan/ l guinea idē fecit: ex priorum sponsaliorū vigore quibus ꝑ publice honestatis iusticiā ex scđis sponsalib⁹ subsecu/ m tam minime derogat̄ ad ma trimoniū ꝯhendū cū prima n o remanet obligat⁹. ¶ Ille ve ro q̄ spōsalia cū aliqua muli ere sub cōditione cōtraxerit p si postmodū ante cōditionis euētū cū alia prioris cōsan/ guinea ꝑ verba cōtraxerit đ q ꝑsenti: cū secunda remanere debebit cum ex sponsalibus r conditionalibus ante cōdi/ tionē extantē: sicuti ex cōsen